

det norske Landbrug har, kunde de skaffe Norge Kød til den halve Pris af, hvad man dør giver for det, og tillige skaffe os Afsætningsmulighed for vor Kødproduktion. Men det vil man ikke i Norge. Det vil interessere mig at høre den højtærede Landbrugsministers Svar paa de Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Heilesen stillede til ham i Gaar om, hvorvidt der har været Forhandlinger om de Betingelser, hvorpaa der kunde komme en Udførsel i Stand fra Nordjylland til Norge, Forhandlinger, hvorved jo efter det ærede Medlems Antagelse den højtærede Landbrugsminister ikke skulde have udvist tilstrækkelig Opmærksomhed.

Til Slutning vil jeg rette en Henvendelse til den højtærede Indenrigsminister, og denne Henstilling gælder det nye Arbejdsløshedsforslag, vi fik fremsat i Gaar. Der staar i dette Forslag, at Grænserne for Indkomsten, for at nogen skal kunne komme i Betragtning ved den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, fastsættes efter Indenrigsministerens nærmere Regler. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han, naar han skal fastsætte disse Grænser, passer paa ikke at komme for højt op; thi det har været saadan, at der faktisk er mange, som har faaet ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, skønt de skulde kunne have klarat sig selv. Men de har sagt: Vi er ikke interesserede i at spare, thi naar andre kan komme og lade Staten og Kommunen sørge for sig, kan vi ogsaa. Jeg vilde gerne have, at der kom en saadan Grænse, at man sagde, at Folk, der havde haft saa og saa stor Indkomst, ikke kunde komme i Betragtning ved den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. De har deres ordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse gennem deres Forsikring i Arbejdsløshedskasserne; og det er godt, at der findes en saadan Forsikring, thi det er en Ulykke at blive arbejdsløs, det indrømmer jeg. Men der er mange Arbejdere, som altid har været Sæsonarbejdere, fordi det kun var i en bestemt Sæson, de kunde vente at faa Arbejde; disse Arbejdere var tidligere indforstaaede med, at de skulde gaa ledige en Del af Aaret, og at de skulde tjene saa meget i Sæsonen, at de kunde leve den øvrige Tid. Det kunde godt lade sig gøre i tidligere Tider; der var ikke Tale om Nød for det. Naar man nu ved, at københavnske Byggehaandværkere i sidste Aar gennemsnitlig har haft en Fortjeneste af 6 600 Kr., skulde man kunne

forlange, at Flertallet af disse Haandværkere, naar de har deres ordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse at falde tilbage paa, som de selv har sikret sig, kunde klare sig uden at falde tilbage paa Statens og Kommunens ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Men jeg har Eksempel paa, at Folk, der har tjent 6 000—8 000 Kr. i Sommermaanederne, i det Øjeblik, de blev arbejdsløse, meldte sig til Stat og Kommune og fik ekstraordinær Understøttelse.

Jeg tror, der er noget forkert i det, som vi skulde søge at faa rettet ved, at vi fik faste Grænser ind i Loven, saaledes at de, der har tjent saa meget i Sommerens Løb, ikke kan vente at faa ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse. De maa kunne klare sig ved det, de har lagt til Side, og ved deres ordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg tror, der derved vilde være vundet noget, fordi det er demoraliserende, naar man siger, at man kan frit bruge saa meget, som man kan tjene, selv om det er 6 000—8 000 Kr., for Stat og Kommune staar parat til at forsørge en i det Øjeblik, man bliver arbejdsløs. Jeg tror ogsaa, at Arbejderne selv vilde være interesserede deri, Arbejderne paa Landet i hvert Fald. Mange af dem har kun det halve af den Løn, jeg nævnte, at de københavnske Byggehaandværkere har haft. De er derfor interesserede i, at de ikke ved deres Skatter kommer til at yde Tilskud til deres Kammerater, som har tjent langt mere. Ogsaa den danske Husmandsstand er interesseret i en saadan Ordning, thi der er ikke mange Husmænd, der har mere end Halvdelen af den Indtægt, jeg nævnte; og ligeledes vil de mindre Gaardmænd være interesserede i det, da der findes mange Gaardmænd, der ikke har mere end Husmændene.

Derfor vil jeg rette en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister om at faa slaaet fast, at der i Loven om den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse skal være saadanne faste Grænser for Indkomsterne. Jeg tror, det vil være gavnligt for hele vort Samfund at faa noget forandret her, saa at de Folk, der har saa store Indtægter, maa være forberedte paa, at de maa klare sig selv med deres ordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse og ikke skal kunne vente, at Staten og Kommunen forsørger dem. Vi ved, at det ser sort ud for Staten og for Kommunerne i finansiel Henseende, og derfor kunde der være god Grund til at gøre opmærksom paa, at